

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Dissertatio historico-apologetica pro Luthero, ex
acrimonio styli reprehenso**

**Danz, Johann Andreas
Prinz, Cölestinus Amandus**

Jenae, 1704

§XII.

[urn:nbn:de:bsz:31-67590](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-67590)

quin Lutherus Evangelium doceat. Id rejicitis, si Luthe-
rus rejicitur. Nec ignoro, te acerbitate offendi. Sed quid?
si divinitus accenditur ἐναρξελίσσας. Obsecro! vide, qui
rerum ac temporum status sit: quò sale opus sit istis tam-
pingvibus Dominiis. Nunc tibi contigit, qui saliat; vos-
ne conculcabitis? Paulus cadere præcipit, ne Spiritus ex-
tingvatur: quod ne à vobis præsetur, annitere. Unde
memorabilis vox est Doctoris Pomerani, (f) qui dixit:
Opinabar, Patrem nostrum Lutherum, nimis vehementem
esse, in Henricum Regem Angliæ; sed jam video, nimis
lenem fuisse, & vaticinatum esse de horrendo lapsu Regis:
Ita ut fateri cogar, Spiritum Sanctum diçlâsse omnia ver-
ba Lutbero, cujus spiritus non est alius, nisi sanctus, ve-
rax, constans & invictus.

§. XII.

Porro accersamus huc verba Ecclesiastæ, (g) filii ^{Johannes}
David, Regis Jerusalem: ^{Chryso-} Quid est, quod fuit? ipsum ^{mus, ob ean-}
quod futurum est. Quid est, quod factum est? ipsum ^{dem lingvæ}
quod fiet. Nihil enim sub Sole novum; nec valet quis ^{importuni-}
quam dicere: Ecce, hoc recens est. Jam enim præcessit ^{tatem, exi-}
in seculis, quæ fuerunt ante nos. ^{liò multa-} Johannes Antiochenus, ^{tu.}
facundiâ & flumine quòdam orationis aureò cognomen
Chrysofomi meritis est. (h) Innumerabiles libros
composuit, verbis ornatos, oratione elatos, exquisi-
tos cultu: patiens laboris & vigiliarum, abhorrens à
libidine. Quarum virtutum conscientia superbiens,
immi-

(f) Ibidem in Add. lit. (c.) p. 189. ex Selneccero. (g) Eccl.
c. 1. v. 1. 9. 10. (h) Vita, genus, conversatio & alia
de Chrysofomo exponuntur in Hist. Eccl. Tripartita
intero serè libro X. c. III. & seqq. p. 546. & seq.

immitis erat, & asperæ cujusdam libertatis erga omnes, insultator & iracundus; non tangi reverentiâ, neque calamitate (i) ullius. Qui etiam ita liberè in Augustum (k) nonnunquam invehi sivevit, ut maledicus haberetur. Omninò fuit animi excelsi, superbix criminè non caruit, severitatis (l) odiosa: sed profectò illorum quoque temporum vitia secari atque uri, non levibus medicamentis curari voluere. Pertinacia etiam ejus reprehenditur. Semel atque iterum in exilium missus, tandem relegatus in locum ultimum, Imperii Romani, in itinere moritur: relictis contentionibus, etiam de se mortuò posteritati gravibus, & diuturnis. Hæc quidem (m) Camerarius. Ego tamen non ausim, Sanctissimi atque Beati Patris Chrysostomi, minimam quidem erratum, cum maximâ laude conjungere. Habent sanè, sancti etiam, & magni viri, sua *ἑλεγχόμενα*. Quibus tamen non ad insultandum ipsis irritari, sed ad cautè prospiciendum de salute nostrâ accendi, nos decet. Quis enim Chrysostomo

(i) digissimum intendit ad Eutropium Eunuchum, Præpositum cubiculi, de quò c. IV. p. 548. (k) non quidem in ipsum Arcadium, eò tempore Imperio præsedum, sed in Eudoxiam Augustam; quæ sermones Chrysostomi cognoscens, velut injuriam suam narravit Imperatori, dicens illius magis esse contumeliam, quæ ipsius uxori fieret. vid. Hist. Trip. c. 13. p. 556. & c. 15. p. 558. (l) quum primùm Clero tantummodò esset exosus, machinationes contra eum non omninò valuerunt; cum verò etiam plurimos Procerum objurgare cœpisset, tunc invidia contra eum major accensa est. Hist. Trip. l. X. c. III. p. 548. (m) In Catalogo Episcoporum, annexo lib. V. hist. Eccles. Theodorici p. 848.

flomo, (n) propter simplicitatem oris libertate profuso, propter zelum castitatis severiori, & propter vitæ rectitudinem de futuris prospicienti incautiùs, hanc derogaverit gloriam, quod docendo præcipuus fuerit, ac utilis ad corrigendos audientium mores? quod denique, si vel maximè nãvis suis infectus fuerit, cum Paulo ceu σκῆυος ἐκλογῆς θεῶ, portaverit (o) nomen Domini coram gentibus, & Regibus, ac filiis Israël.

§. XIII.

Sed redeamus ad Lutherum. Numquid igitur commemoratò ipsius in Angliæ Regem scriptò, tanquam aggere oppositò, in decursu suo remorata vel planè clausa sunt, veritatis Evangelicæ flumina? Numquid efficaciam verbi divini, liberioribus Megalandri nostri dictis factisve, obex est positus? numquid potentiam Numinis O. M. in convertendis hominibus, ex imbecillitate hominum, quorum ministeriò in revelandis suis mysteriis uti Summæ Sapientiæ visum est, potentiam Numinis inquam metiemur? Minimè verò sanus quisquam ita iudicabit. O profunditatem (p) divitiarum, & sapientiæ, & cognitionis DEI! quàm inscrutabilia sunt iudicia ejus, & impervestigabiles viæ ejus! Nimirum an. 1534. HENRICUS IIX. Angliæ Rex, (q) in causâ matrimonii à Clemente VII. variè dilatus & delusus, omnem Pontifici Romano in Regno suo potestatem, lege publicâ abrogavit. Licet autem dogmata quedam Romana præcipua, & imprimis Missam retineret, & in eos qui Lutheranismum aperte

Henricus
Rex iugo
Pontificis
excutiendo,
mirabili DEI
iudicio, pri-
mus in An-
gliâ manum
admoſet.

C

proſt.

(n) Trip. l. c. p. 547. (o) Act. p. v. 15. (p) Rom. XI. v. 33. (q) Seckendorffius, lib. III. sect. 8. §. XXXI. n. (6.) p. 89. Aliùs hac repetit Sarpius in historiâ Conc. Trid. lib. I. p. 110. seq.